

[Birgitte Oxdam.]

rende køreprøver, hvilket § 18, stk. 2, er udtryk for, og her er både jeg og den tidligere ordfører da enige.

Det har i udvalget været drøftet, om man skulle forbyde børn under 12 år at sidde på forsædet i bilen. Da et betydeligt antal biler ikke har bagsæde, og da det er nok så afgørende, hvordan som hvor et barn er anbragt i en bil, har man ikke fundet det tilstrækkelig underbygget at anføre en restriktiv regel som den omhandlede.

Det er glædeligt, at der nu er taget hul på en gennemgribende revision af færdselsloven, og at det er sket under devisen, at de truede grupper skal beskyttes. Fra venstre og personlig som inkarneret cyklist glæder man sig til at komme videre med færdselsloven til efteråret.

Voigt (FP):

Det er bestemt ikke fremskridtspartiets livret at have embedsmænd siddende i udvalget under udvalgsarbejdet, men det har vi haft ved dette lovforslags behandling, og det har bestemt været en positiv ting. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke justitsministeren, fordi han stillede sine embedsmænd til rådighed, og tak til kontorchef Wiese og fuldmægtig Ole Stig Andersen for det store arbejde, man har gjort i udvalget.

Jeg vil også sige tak til udvalgets formand, hr. Gudme, som, modsat andre udvalgsformænd, har givet sig tid til at høre på de folk, der er kommet og har belyst deres problemer for os. Alle har fået lov at tale ud, og vi har fået lov at stille de spørgsmål, som vi ønskede. Intet er blevet jappet igennem, og jeg håber, at denne saglige behandling kan fortsætte til efteråret. Med hensyn til selve de paragraffer, vi her behandler, skal jeg i store træk henvise til det, der står i betænkningen, hvor jeg har skrevet en udmærket roman på side 7-8, og også til mine bemærkninger på side 25-26-27.

Jeg skal ganske kort sige, at med hensyn til de orienterende prøver finder jeg det forkert, at fordi et menneske bliver frakendt sit kørekort betinget, skal dette menneske op til en orienterende prøve, når det alligevel må køre ud i trafikken. Man kan måske sige, at det virker rimeligt nok, at man får undersøgt dette menneskes kørefærdighed,

men så længe man har en bestemmelse som den, man har i den nuværende lovs § 18, stk. 2 og 6, og dér siger, at man kan erhverve et kørekort, når man er 18 år, og så varer det, lige til man er 70, vil det vitterlig sige, at et menneske i en periode på en 10-20 år ikke behøver at anvende sit køretøj, men kan så bagefter gå ud og sætte sig i bilen. Det er bestemt mere ubetyggende, end at man har fået frakendt kørekortet betinget og så skal ned og ulejlige en kørelærer og låne en skolevogn og så ned og have en førerprøvesagkyndig med. Jeg synes, det virker lidt bureaukratifremmende, og jeg tror ikke, at man kan sige, at man, fordi man afskaffer dette, svækker trafikikkerheden.

Men de store ting i denne sag, det, som vel nok berører befolkningen mest, er sikkerhedsselerne og styrthjelmene. Jeg har stillet et ændringsforslag om sikkerhedsseler. Det er underændringsforslag nr. 7 om, at den foreslåede § 50 a simpelt hen skal udgå. Jeg vil gerne takke retsudvalget for, at man har fulgt min indstilling, således at der bliver navneopråb om dette ændringsforslag, idet jeg finder, det må være rimeligt, at befolkningen kan slå op og læse i Folketingstidende, hvem der ville være med til at umyndiggøre folk. Man kan jo forlange navneopråb ud fra to forudsætninger, enten om der sådan er lige ved at være balance, eller som jeg gav udtryk for nu her før, og jeg tror, begge dele er aktuelle, idet jeg da er næsten sikker på, at der er flertal for mit ændringsforslag. Lad os da håbe det, alle vi, der elsker den personlige frihed, og som ikke vil være med til at umyndiggøre befolkningen. Jeg mener, at hvis vi vedtager, at det skal være tvunget med sikkerhedsseler, så påtager de medlemmer, der stemmer for det, sig et meget tungt ansvar, som vil falde tilbage på disse medlemmer, hvis der indtræffer en ulykke, hvor folk er tvunget ind i en sele, og hvor de vitterlig førhen bevisligt har reddet livet ved ikke at bruge selen.

Hvis vi f. eks. forestiller os, at Hans Hansen sidder deroppe, og at han kommer ind i et frontalt sammenstød, dørene springer op, han bliver smidt ud i grøftkanten og rejser sig uskadt op, og så går han bagefter hen og kigger på sin vogn, og hvad ser han? Hele ratstammen er gået ind igennem den stol, hvor han lige har siddet. Enhver kan forestille sig en sådan situation. Vi kan også